

поєднанням основ прикметників, напр., у М. Матіос: *жовто-зелений, зелено-синій, синьо-жовтий, зелено-бурачковий, брудно-жовтий*; у Є. Кононенко: *чорно-білий, сіро-зелений, їдко-тоновий, червонувато-коричневий*; у Т. Зарівної: *чорний-чорний, чорно-білий, сірувато-зелений, біло-голубий*.

Однак авторки цим не обмежуються, використовуючи поодинокі ілюстрації трикомпонентних назв, напр.:

Але за якусь мить зрозуміла, що вона не бачить жінки, а лише рукави її явно не простої недільної — а святошної, може, навіть великодньої — сорочки, з густими **червоно-жовто-зеленими** ружами у дрібний-дрібноньський хрестик, з великими круглими китицями-зав'язками (Матіос)

чи багатокомпонентних, напр.:

Плела пелерину... смужка за смужкою:
червона-коричнева-жовта-болотяна-червона-коричнева-жовта-болотяна і почувалася Пенелопою, котра чекала біля моря Одіссея (Зарівна).

Отже, у прозовій мові М. Матіос, Є. Кононенко та Т. Зарівної кольоративи використано не лише з описовою метою, але й для відбиття глибокого, осмисленого світогляду митців художнього слова. Різноманітна кольорова шкала на позначення предметів, понять тощо засвідчує амбівалентну природу та метафоричність кольоративів. Кольороназви виступають маркерами, стилістичними функціями яких є розкриття і пізнання внутрішнього світу героїв, багатой гамою емоційних переживань, номінації позитивних і негативних картин життя тощо.

Література

1. Крижанівська О. М. Колір та способи передачі його в українській мові / О. М. Крижанівська // Актуальні проблеми сучасної філології. — Рівне: РДГУ, 1999. — С. 94—106.
2. Мацько Л. І. Стилістика української мови: підручник / [за заг. ред. Л. І. Мацько] — К. : Вища шк., 2003. — 462 с.
3. Потебня А. А. Символ и миф в народной культуре / Александр Афанасьевич Потебня. — М. : Лабиринт, 2007. — 480 с.
4. Словник символів культури України / [за заг. ред. В. П. Коцура, О. І. Потапенка, М. К. Дмитренка, В. В. Куйбіди]. — К. : Міленіум, 2005. — 352 с.
5. Сологуб Н. М. Світова цивілізація через призму національної культури (на прикладі мови творів О. Гончара) // Мова і культура нації: тези доповідей регіон. наук. конференції / Надія Миколаївна Сологуб. — Л., 1990. — С. 32.
6. Супрун Л. О. Семантика і прагматика назв кольорів в українському романному тексті середини — другої половини ХХ ст. (на матеріалі творів О. Гончара, П. Загребельного, М. Стельмаха) [Текст] : автореферат дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 «Українська мова» / Людмила Олександрівна Супрун. — Х., 2009. — 16 с.
7. Трессидер Дж. Словарь символов / Джек Трессидер / [пер. с англ. С. Палько]. — М. : ФАИР-ПРЕСС, 1999. — 448 с.